

Lakodalmi rigmusok/Mosdós/

Menyasszonybucsuztató

Egy kis szóba kérem!

Hadd szólak egy pár szót, amíg végét érem,
A menyasszony bucsuzik édes szüleitől,
Szivből szeretett jó testvéreitől,
Szólana, de nem tud, látom bus arcáról,
Én tehát elmondom, mit elméje gondol.

Először is atyám szóm hozzád fordítom,
Bucsuzó beszédem zokogva indítom.
Messze repül utánad lelkem sóhaja,
Az angyalok közé, a magas mennyországba,
Nem lehetsz mellettem e szép órában,
Hogy együtt örülnénk boldogságomnak,
A jó Isten elé térdelj le érettem,
Imádkozzál, tetőled azt kérem.

Édesanyám amikor tehozzád beszélek,
A szivemben akkor nagy fájdalmat érzek,
Teneked köszönöm, hogy e földön élek,
És hogy felneveltél, hálát adok néked,
Reszketnek ajkaim belső félelemtől,
De még jobban remeg szivem a szeretettől,
Csak azért az egyért könnyörgöm teneked,
Tartsd meg irányomban mindig szereteted.
Légy szerető anyám aztán is énnekem.

Drága jó öcsém/bátyám/ tehozzád is szólok,
Hogy a házasélet utjára indulok,
Teneked ism köszönöm a sok jószágot,
A nagy szeretet, a sok fáradságot,
Mivel kiskoromtól elhalmontál engem,
A sok jószágodat megköszönöm mostan.

Áldjon meg az Isten édes jó testvéreim,
Kikkel együtt telt el vidám gyermekségem,
Kikkel megosztottam minden vig öröömöm,
Jóindulatotokat immáron köszönöm.
Édesszüleinket mindig szeressétek,
Mindent a kedvükre szívesen tegyetek,
tetőletek e kérésem az én bucsuzásom,
Áldjon meg az Isten, szivemből kívánom.

Hajadon pajtásim, szüz virágok, lányok,
Bucsuzásom közben hozzátok is szólok,
Adja a teremtő kikk gondol ránk sokat,
Találjátok meg ti is immár párotokat.

Hogy ez meggörténjék, én is esedezek,
Szeretett lánytársak, Isten veletek!

Hosszu az én utam, amelyrre indulok,
Azért én Istenem tehozzád fordulok,
Bocsásd meg ellened elkövetett vétkem,
Add, hogy boldog legyen az én páros életem.

Szívemből szeretett édes jó szüleim,
Kedves rokonaim, kedves ismerőseim,
Kísérjete ti is az Isten házába,
A mindenhatónak szent templomába,
Kérjétek az Istent értem imádkozva,
Bő áldást adjon a szent házasságomra,
Induljunk el tehát a szentháromság nevében,
E nehéz utamon vezéreljen Isten.

Mikor a vőlegényért megyünk.

Tiszteit gyűlkezet!

Isten szent nevében induljunk el innen,
Csendes békességben a menyasszonyunknak
keressük fel párját az ő vőlegényét,
Szive boldogságát.

Szerezzünk ma neki kedvet, boldogságot,
Hozzuk a keblére azt, akit választott,
Istentől megkérjük, legyen szerencséje,
ennek a szent frigynek, egész életébe.

Vőlegényes háznál.

Ma hajnalban, alig hogy felvirradt a reggel,
Összegyülekeztünk szép számos sereggel,
Jöttünk aztán tisztos hajlékukhoz végre,
A vőlegényünknek nagy tiszteletére,
A vőlegény szüleéhez van egy kis kérésünk,
Ott kint várakozik szép sereg vendégünk,
Tegyenek szivesek őket befogadni,
Mi sem fogunk érte adósak maradni.

Vőlegény kikérés.

Kedves seregeim!

Én csak azt csodálom, hogy amiért jöttünk,
azt sehol sem látom.

Odabent marad tán, én majd kiinstrálom,
Hogy kárba ne vesszen a sok fáradságom,
Mégkérjük szépen az édesanyját,
Hogy készítse el utra az édes fiát,
Istentől megkérjük, legyen szerencséje,

Istentől megkérjük, legyen szerencséje,
Ennek a szent frigynek egész életében.

Vőlegény beköszöntő.

Jó napot kívánok a háziasszonynak!
És az itt egybejött egész társaságnak,
Várlok, hogy itt ismét megjelenhettem,
És megbízott munkában sikerrel működtem,
Mert ime egy új tisztességes vendéggel szolgállok,
Kit az egész család kegyébe ajánlok.
Fogadják szívesen e tisztelt családtagot,
És ezután mint gyermeküket szeressék őt nagyon.

Mikor az esküvőről megjönnek.

legyen az Istennek dicsőség az égben,
Szerencsésen vittük nagy dolgunkat végbe,
Legyen az Uristen mindig a vezérünk,
Igaz gyámolítónk, míg a földön élünk.
Válják az új párnak mai esküvése
Lelkeiknek javára, üdvére.

Az Isten áldása szálljon a lelkükre,
Legyenek vidámak, boldogok örökre.

Asztalhoz való ültetéskor.

Uraim az asztalok meg vannak terítve,
Tányér, kanál, villa és kés el van készítve,
Jönnek az étek is mind sorjában,
Ez a sok szakácsné nem áll itt hiába,
De ne féljen ám senki, hogy csömört fog enni,
Mert nálunk a gyomrát nem rontja el senki.
A vőfények érkeztek messzi Ázsiából,
A magyarok régi híres hazájából,
Ügyességben nincsen párjuk a világban,
Panasz tehát nem lesz a felszolgálásban.
És mi csak tőlem telik, elkövetem,
Jó étvágygal egyenek kegyelmetek,
Egyet azonban elárulok mégis,
Hogy a leves után lesz sok minden más is.

Elsőtál étel.

Ime itt is vagyok az első tálal,
Gőzölgő tyukleves van ebben a tálban,
Olyan forr, hogy a kezem majdnem megég tőle,
Jó étvágygal egyenek belőle.

Paprikáshoz

A magyar ember a paprikást kedveli,
Kivált hussal főzve módfelett ~~kiváló~~ szereti,
Ez aztán az étel, a magyarnak való,
Cingár romának a torkán akadó,
Nincs a paprikásnak párja a világban,
Reá vizet inni minálunk nem járja,
Egyétek uraim, hogy ne vesszen kárba,
Ne hagyjatok, kérlek, semmit sem a tálba.

Kása/vagy tarhonya/

E tálban párolog jó izletes kása,
Melyről azt mondják, hogy az Isten áldása,
Kivált husfélével nincsen ennek párja,
Ki tehát nem eszik, az saját kárát lássa,
Ne várjanak ugyan sok kínálgatásra,
Imhol itt áll a tál, nyuljanak utána.

Kásapénz-szedés

Vigságunk busítja egy szomorú eset,
A nagy sürgés-forgádba egy kis baj is esett,
Ahogy a szakácsné a kását keverte,
Ráfröccsent belőle a kezefejére,
Le vagyon forrázva a szakácsné keze,
A nagy sbeít kendővel takarja,
Sirdogál szegényke, bánat néznimrája,
Jó lenne elmenni iréért patikába,
De gyógyszer-vevésre bizony urak pénz kell,
Azért azt a kérést közömm kelmetekkel,
Mindenki adjon hát, amennyit bir zsebe,
Hadd gyógyuljon meg a szakácsnének keze.

Bor-beköszöntés.

Jó estét kívánok becses kompánia,
Szavamra hallgasson mindenkinek fia,
Itt van a gazdának utolsó pint bora,
Ilyen cudar féreg ám a fíloxera,
Látom a sarokbana Pista komámat,
Ahogy a szemében aggodalom támad,
Fél, hogy nem ihatik a borból eleget,
Mer a törka is kiszárad és hiába eped,
Ne félj Szabó Pitsa nem áll a mondásom,
Van még elég borunk érdemes barátom,
Annyi a mi borunk, hogy jut neked is elég,
De rahtad kiüls ihat minden vendég,
Most pedig kezdjete el urak koccintani,
En el nem fáradok nekzek bort hordani.

Pecsenye köszöntő

Mindenki köszörülje mostan meg a kését
Mert pecsenyét hoztam, még pedig több félét
Igazán mondhatom, aki eszik ebből,
Mint egy hentesmester, úgy meghizik ettől.
Kik pecsenyét esznek, mindig soká élnek,
Őseink is ettől lettek olyan vének,
Mivel a pecsenyét mindehhol szerették,
Utána torkukat borral öblögették.

Káposzta beköszöntése.

A káposzta a legjobb a világon,
Még a királynak is gondja van ám erre,
Áldott ahol terem ennek a gyökere,
Tessék vendégeim, egyenek belőle,
Fogadom, hogy nem lesz senki beteg tőle.